

1.15 - Prosperiteti - Ky është vullneti i Perëndisë për të gjithë njerëzimin.

(1.15 – Prosperity – This Is Gods Will for all Mankind.)

(Shkrimet nga ALBB)

Shënim i rëndësishëm (Prosperity)

Që nga fillimi e deri më tani, gjithmonë ka qenë vullneti i Perëndisë për krijimin e tij të quajtur "njerëzim" për të përparuar në çdo fushë të jetës përfshirë "Financat", dhe "Shërimin". Gjatë gjithë shkrimeve të shenjta do të gesh bekime financiare në "Dhiatën e Vjetër", si dhe në "Dhiatën e Re", pasi Perëndia nuk mban njeri me hatër, atë që Ai ka bërë për një person Ai gjithashtu do të bëjë për një person tjetër. "Besimtari" si dhe "Kisha" ose "Trupi i Krishtit" duhet të mësojnë të besojnë dhe të pranojnë se ky është vullneti i Perëndisë, të veprosh në "Ligjet e begatisë" dhe më pas t'i pranosh premtimet me anë të Besimit.

Të paturit një "qëndrim varfërie" është kundër vullnetit të Perëndisë, kundër shkrimeve të shenjta dhe kundër asaj për të cilën Jezusi vdiq në "Kryqin" dhe i jep Satanit dhe "Mallkimit" qasje ligjore në jetën e një personi. Prosperiteti (sipas mënyrës biblike) është nën "Bekimin" ndërsa varfëria është nën "mallkimin". Jezusi është Zot i "Bekimit", ndërsa Satani është nën kontrollin e "mallkimit".

"Feja dhe Tradita" përmes mësimit të rremë kanë mësuar se është "përlulësi, perëndishmëri dhe shenjtëri" të jesh i varfër dhe se kjo qenka ajo që Perëndia dëshiron dhe se Ai qenka kundër njerëzve që kanë para, por kjo nuk është e vërtetë dhe është një mashtrim dhe një gënjeshtëri, Perëndia është kundër "dashurisë për paranë" dhe çfarë mund të shkaktojë kjo tek një person. Varfëria i mban njerëzit, familjet, qytetet, shtetet, kombet dhe madje edhe kishën në robëri dhe nën kontrollin frymëror të Satanit. Të ecësh dhe të veprosh në "Ligjet e mirëqenies" është përlulësia e vërtetë, ndërsa të ecësh dhe të veprosh në "Ligjet e Varfërisë" është në të vërtetë Krenari; dhe Perëndia është kundër krenarisë.

Zgjedhja përfundimtare i takon secilit person ose kishë që ta pranojë ose refuzojë ofrimin e begatisë së Perëndisë, Ai nuk do të detyrojë askënd.

1. Vullneti i Perëndisë është - mirëqenia!

Gjoni 17:17 (Jezusi tha)

17 Shenjtëroji në të vërtetën tënde. Fjala jote është e vërteta.

Gjoni 10:10 (Jezusi tha)

10 Vjedhësi nuk vjen veçse për të vjedhur, për të vrrarë, dhe për të shkatërruar. Unë kam ardhur që të kenë jetë, e ta kenë me bollëk.

3 Gjoni 1: 2 (gjithashtu Psalmi 35:27)

2 Shumë i dashur, unë dëshiroj që të kesh mbarësi në çdo gjë dhe të gëzosh shëndet të mirë, ashtu si ka mbarësi shpirti yt.

Nga 3 Gjoni 1: 2 (Fjala e Perëndisë - E Vërteta)

- Ne duhet të kemi mbarësi, ashtu si ka mbarësi shpirti ynë - mendja, vullneti dhe emocionet.
- Shpirti ynë duhet të ketë mbarësi para se ne të kemi mbarësi në çdo fushë tjetër të jetës sonë.
- Bibla thotë se bekimet e Abrahamit janë tonat - ne jemi të bekuar dhe gjithashtu të jemi një bekim për njerëzit e tjerë!

2. Kuptimi i të genit i bekuar.

Sipas W.E.Vine dhe fjalorit Websters – përkufizimi;

- Do të thotë të bësh të lulëzosh, të bësh të lumtur, të japësh hir, për t'u shenjtëruar në qëllimet e shenjta, për të bërë të suksesshëm, për të bërë begati në çështjet e përkohshme që kanë të bëjnë me këtë jetë, për të ruajtur dhe mbrojtur.

1.15 - Prosperiteti - Ky është vullneti i Perëndisë për të gjithë njerëzimin.

3. Përkufizimi i mirëqenies

1. Përkufizimi i botës;

- Të kesh fuqi financiare, favor dhe fuqi politike, favorin dhe fuqi sociale dhe forcë ushtarake.

2. Përkufizimi i Perëndisë - që është mirëqenia e vërtetë;

- Është aftësia për të përdorur aftësitë dhe fuqinë e Perëndisë për të plotësuar nevojat e njerëzimit, pavarësisht se çfarë mund të jenë këto nevoja.

3. Një tjetër përkufizim;

- Të shkëlqesh në diçka të dëshirueshme.

4. Prosperiteti është për njeriun në tërësi.

4.1. - Mirëqenia frymërore:

- Të lindësh përsëri. (Rom 10:9,10, 2 Kor. 5:17)
- Të mbushesh me Frymën e Shenjtë.
- Të jesh një dëshmitar për Perëndinë dhe të bësh që edhe të tjerët të lindin përsëri. (Mk 16:15-16)
- Të jesh i lirë nga fuqia e mëkatit dhe nga ligji i mëkatit dhe vdekjes. (Rom 8: 2)

4.2. - Mirëqenia e shpirtit:

- Të kesh një mendje në paqe, të lirë nga shqetësimi, të ripërtëria nga Fjala. (Fil. 4: 6-7)
- Të kemi vullnetin tonë në përputhje me atë të Perëndisë.
- Të kemi emocionet tona të balancuara dhe në kontroll. *19 Kjo shpresë që kemi si një spirancë e shpirtit ...*, (Heb. 6:19)

4.3. - Mirëqenia fizike - 2 fusha:

- **A. Shëndeti** - shërim hyjnor, shëndeti, jeta. (1 Pjetri 2:24, Mk 16: 15-20, Jakobi 5: 16-18)
- **B. Pasuria** - pa borxhe dhe duke dhënë, siç thotë Perëndia. (2 Kor. 9: 8, Luka 6:38, Efes. 6:8)

5. Pasuria - a është vullneti i Perëndisë për njeriun?

- Vullneti i Perëndisë që nga fillimi - Kopshti i Edenit - **Furnizimi dhe mirëqenia!**
- Perëndia **krijoi gjithçka për njerëzimin**, për të përmbushur nevojat e tij.
- Perëndia i dha **sundimin njerëzimit mbi të gjithë tokën**, dhe gjithçka në të, duke përfshirë edhe kafshët. (Zan.1: 26-31)

6. - Rënia e njerëzimit në mëkat.

- Perëndia tha: **mos hani** nga pema e njohjes së mirës dhe të së keqes. (Zan. 2: 16,17)
- **Njeriu nuk u bind** Perëndisë dhe mëkati hyri, njeriut **detyrohet të largohet nga furnizimi i Perëndisë dhe vullneti i Tij i përsosur**. (Zan.3:6, Zan.3:17-24)
- Satani ia merr sundimin njerëzimit. (Lk 4:6)
- Njeriu **bie nga jeta frymërore në vdekjen frymërore**, njeriu kalon përsëri nga jeta frymërore e Perëndisë në vdekjen frymërore, natyra e satanit / njerikut.
- Njeriu **bie nga** mirëqenia e plotë në varfëri të plotë.
- **Nëpërmjet mëkatit - vdekja dhe "mallkimi" hyjnë në botë** dhe çdo gjë bëhet e mallkuar.

1.15 - Prosperiteti - Ky është vullneti i Perëndisë për të gjithë njerëzimin.

7. - Marrëdhënia ndërmjet Perëndisë dhe njeriut të rënë.

- Perëndia (furnizuesi) i ndarë nga krijimi i Tij - njeriu.
- Perëndia **vazhdon ta bekojë njeriun** aq sa është e mundur.
- Perëndia **pa për një mënyrë për t'u kthyer përsëri në tokë** për të rregulluar marrëdhënien dhe për të siguruar edhe një herë - Ai kërkoi një njeri **i cili do ta besonte Atë dhe do t'u bindej urdhrave të Tij.**

8. A ishte Noeu i begatë? Po!

- Kur përmbytja e Madhe erdhi në tokë, ai mori në zotërim çdo gjë me vlerë në tokë - **ai mori me vete pasurinë e botës.**
- Noeu dhe jeta e familjes së tij u shpëtuan nga Perëndia = **mirëqenie.**
- Noeu në kohën e përmbytjes ishte **njeriu më i begatë** mbi faqen e dheut. (Zan. 6 dhe 7)
- Perëndia po e bekonte akoma njeriun, aty ku mundte.

9. A ishte Abrahami i begatë? Po!

- Perëndia më në fund gjen një njeri me të cilin të bënte një **besëlidhje** (kontratë) për t'i sjellë bekimet përsëri në tokë.
- Abrahami beson te Perëndia dhe bëhet **i bindur për të ndjekur Fjalën dhe urdhërimet e Tij.** (Rom 4:18-20)
- Perëndia i jep Abrahamit **premtimin e shumë bekimeve.** (Zan. 17:1-8)
- Perëndia e ndryshon emrin Abram në Abraham, babai i shumë kombeve.
- Abrahami dhe Sara patën një fëmijë kur e kishin kaluar moshën për bërjen e fëmijëve. (Zan.17)
- **Perëndia e bekoj aq shumë Abrahamin sa atij iu desh të ndahej nga nipi i tij Lot, për shkak se kopetë dhe zotërimet e tyre u bënë kaq të mëdha.** (Zan. 13:2-6)
- Abrahami vdes në moshën 175 vjeçare dhe Bibla thotë se ai ishte i begatë. (Zan. 25:7-8)

10. A mbaroi mirëqenia tek Abrahami? - Jo!

- Djali i Abrahamit, Isaku, lulëzoi gjatë zisë së bukës në vendin në të cilin jetonte. Perëndia i tha atij të mos shkante në Egjipt (botë), por t'i besonte Perëndisë. (Zan.26:1-6)
- Perëndia e tha këtë për shkak të **betimit që iu betua atit të tij Abraham, se bekimet dhe favoret do të ishin të tijat.** (Zan. 26: 2-3)
- Isaku **mbjell në kohën e zisë së bukës dhe fara e tij prodhon 100 herë** në të njëjtin vit. (Zan.26:12)
- Isaku kishte prona të mëdha, kope dhe puse ujti, sa që **Filistejtë e kishin zili.** (Zan.26:13-14)

11. A përfundoi mirëqenia tek Isaku? - Jo!

- Jakobi gjithashtu **kishin pasuri të mëdha**, dhe ai e pranoi se Perëndia ishte ai që e bëri të pasur. (Zan. 33: 5)

12. A mbaroi mirëqenia te Jakobi? - Jo!

- Nipi i madh i Abrahamit, Jozefi, ishte aq i bekuar sa që ai u rrit në begati dhe në favor.
- Jozefi **filloi si skllav** në Egjiptin e paperëndishëm dhe duke qenë se ai ishte pasardhja e Abrahamit **përfundoi duke kursyer të gjithë kombin e Egjiptit nga 7 vite zije buke.**
- Jozefi u bë **njeriu i dytë më i fuqishëm në Egjipt (në botën e njohur)**, i dyti pas faraonit.
- Ai kishte favor nga faraoni dhe mbante unazën e tij - **Jozefi kishte kontroll mbi të gjithë ushqimin në botën e njohur** të asaj kohe. (Zan. 41: 55-57)

1.15 - Prosperiteti - Ky është vullneti i Perëndisë për të gjithë njerëzimin.

13. Çfarë ndodhi me brezat e ardhshëm?

- **Njerëzit e Perëndisë harruan premtimet e tyre të besëlidhjes (kontratës)** me Perëndinë dhe përfunduan në skllavëri në Egjipt (në botë) dhe Faraoni (një lloj djalli) **dhe ata u bënë skllavër të sistemit botëror.**
- Njerëzit e Perëndisë **i humbën bekimet dhe begatinë e tyre** - sepse harruan premtimet e tyre - besëlidhjen e tyre.
- Në vend që të jetonin në pasuri, liri dhe pushtet, siç bënë paraardhësit e tyre, **ata u reduktuan në skllavër.**
- Për më shumë **400 vjet bijtë e Izraelit ishin në robëri** - pse? Sepse harruan kontratën e tyre ose nuk e dinin më.
- **Sot edhe ne kemi ardhur në skllavërinë e sistemit financiar negativ që vepron në botë** ashtu siç bëri Izraeli - **ne kemi harruar premtimet që Perëndia** na ka dhënë neve nëpërmjet Abrahamit ose na kanë mësuar gabim!

14. A e harroi Perëndia Izraelin në Egjipt? - Jo!

- Perëndia ngriti një njeri të quajtur Moisi për të shpëtuar popullin e Tij nga Egjipti (sistemi botëror).
- Perëndia i thotë Moisiut që ta kujtojë popullin e Tij për Premtimet e Tij dhe gjithashtu të mos e shkelin Fjalën e Tij.
- **Izraeli çlirohet nga Egjipti me shenja dhe mrekulli.**
- Perëndia i drejton ata për të marrë **gjithë arin dhe argjendin (pasurinë e Egjiptit ose të botës) = kjo është mirëqenie!**

15. Toka e Kanaanit - vullneti i Perëndisë për popullin e Tij!

- Toka e Kanaanit (toka e premtuar), **një vend ku rrjedh qumësht dhe mjaltë, është akoma vullneti i Tij për ne sot** - vendi ynë i Kanaanit janë premtimet e Perëndisë që gjenden në Fjalën e Tij.
- Perëndia premtoi një vend që rrjedh me furnizim, begati dhe bekime dhe të gjithçka që duhej të bënte populli **ishte të ndiqte Fjalën e Tij dhe t'i bindej Atij.**
- Pas largimit nga Egjipti, Izraeli përsëri nuk e pranoi Perëndinë dhe qëndroi në shkretëtirë për 40 vjet derisa brezi i pabindur u zhduk - normalisht udhëtimi ishte vetëm rreth 11 ditë.

16. Vullneti i Perëndisë në Dhiatën e Vjetër.

- Gjatë gjithë Dhiatës së Vjetër, mund të shihet vullneti i Perëndisë për njerëzimin - **mirëqenie përmes bindjes ndaj Fjalës së Tij!**
- **Bekimet erdhën përmes Abrahamit dhe zbritën dhe vazhduan tek çdo farë pas tij.**
- LiP 28: 15-65 tregon mallkimin dhe LiP 28: 1-14 liston bekimet.
- **Gjoni 10:10** thotë se Satani vjen për të vjedhur, vrarë dhe shkatërruar, dhe Jezusi vjen për të dhënë jetë. Satani është autori (ose krijuesi) i varfërisë, sëmundjes dhe vuajtjes. **Heb. 12: 2a** thotë se Jezusi është autori dhe përfunduesi i besimit tonë.

17. A ishte Jezusi i begatë? - Po!

- Në fillim, shohim se Jezusi lindi në një stallë, jo sepse prindërit e tij ishin të varfër - **por sepse nuk kishte dhoma të disponueshme** në qytet sepse ishte plot.
- **Dijetarët erdhën tek Jezusi në moshën 2 vjeçare në shtëpinë** ku prindërit e tij ishin duke qëndruar - jo në një stallë.
- **Tre dijetarët ishin mbretër - ata hapën thesaret e tyre për Jezusin për të krijuar ose për të treguar 2 gjëra** nëpërmjet dhuratave;
 1. Atë që mbretërit mendonin për Jezusin.
 2. Çfarë Jezusi do të mendonte për Mbretërit.
- Dhuratat e tyre **themeluan cilësinë dhe mbretërimin** e fushës së Jezusit.
- Jezusi ishte **njohur dhe themeluar si mbret në moshën 2 vjeçare.**
- Shërbesa e Jezusit ishte **mjaftueshëm e madhe për të patur një thesarbajtës për t'u kujdesur për paratë** - mjaftueshëm edhe për Judën për të vjedhur para, sepse Bibla thotë se ai ishte një hajdut.
- Shërbesa e Jezusit ishte **mjaft e madhe për të pasur një staf prej 12 personash me orar të plotë dhe skuadra mbështetëse**, të cilët shkonin përpara për të përgatitur gjërat - ata të gjithë kishin nevojë për ushqim.
- Gjoni 4: 8 thotë se dishepujt e tij kishin shkuar për të blerë mish, gjë që kushtonte para.

1.15 - Prosperiteti - Ky është vullneti i Perëndisë për të gjithë njerëzimin.

- Jezusi mbante një tunikë të endur nga lart- poshtë - **që tregon cilësinë e veshjes** - një cilësi të tillë vishnin vetëm mbretërit dhe tregtarët e pasur.
- Para se Jezusi të shkonte në kryq, një grua derdhi parfum me një vlerë të llogaritur prej 8,000 dollarësh tek këmbët e tij, për ta bekuar atë - **Jezusi nuk e qortoi (ai nuk kishte mentalitet të varfëri), por dishepujt e tij e qortuan.**
- E pra, mund të thuash që Fjala e Perëndisë thotë se Jezusi u bë i varfër, por Fjala thotë më shumë

2 Kor.8:9

9 Sepse ju e njihni hirin e Zotit tonë Jezu Krisht, **i cili, duke qenë i pasur, u bë i varfër për ju, që ju të bëheni të pasur me anë të varfërisë së tij.**

- Kuptimi është që pasuritë që Ai kishte në qiell po krahasoheshin me pasurinë e tij në tokë.
 1. Që nga momenti kur Ai la qiellin për të ardhur në tokë, gjithçka që kishte në tokë ishte varfëri krahasuar me atë që kishte në qiell.
 2. Zoti ynë Jezu la lavdinë e pasurisë në qiell dhe hyri në varfërinë e tokës, që ne të bëhemi trashëgimtarë të përbashkët.
- Çdo gjë ishte ende duke pritur për të në qiell.

18. Si ndikon kjo te ty si një besimtar i Dhiatës së Re?

18.1. E dhjeta është lidhja jote me çlirimin e "bekimit".

- Në Mbretërinë e Perëndisë, e dhjeta është një mënyrë jetese - (dhënia dhe marrja)
- E dhjeta është mënyra se si e nderojmë ne Perëndinë dhe si aktivizojmë bekimin e Tij në jetën tonë.
- **Ne zgjedhim** për të vepruar në **bekimet e Perëndisë** apo në **malkimet e botës**. (LiP. 30: 19-20)
- **E dhjeta e mban zemrën tonë të lirë nga dashuria për paranë dhe na mban të varur nga Perëndia!**

18.2. A duhet të jap të dhjetën si i krishterë?

- Ne shohim një përfaqësim të së dhjetës shumë herët, deri tek kopshti i Edenit - **përpara "Ligjit"** (Zan.2:16-17)
- Perëndia i tha Adamit se ai mund të hante nga çdo pemë, përveç njëjës, sepse ajo i përkiste Atij.

Zan.4:4-5

⁴ por Abeli i ofroi edhe ai të parëlindurit e kopesë së tij dhe yndyrën e tyre. Dhe Zoti e çmoi Abelin dhe dhuratën e tij,⁵ por nuk çmoi Kainin dhe ofertën e tij. Dhe kështu Kaini u pezmatua shumë dhe fytyra e tij mori një pamje të dëshpëruar. (ALBB)

- Frytet e para të ofruara nga Kaini dhe Abeli.
- Një pjesë e të gjitha të ardhurave tona i përket Perëndisë (Lev 27: 30-32). E dhjeta nënkupton 1 x të dhjetën e të ardhurave tona (para tatimit), kjo i përket Perëndisë. Abrami e solli të dhjetën e tij te kryepriifti dhe Melkisedeku dha bekimin e Perëndisë mbi të. (Zan. 14:18-23)
- Perëndia nderon një premtim për dhënien e të dhjetës, njësoj si vetë e dhjeta (Zan.28:18-22)
- Kur ti e sjell të dhjetën tënde në kishë, ti ia sjell atë Jezusit, "Kreut të Kishës", priiftit tënd të lartë.
- Jezusi pastaj e zgjeron bekimin për ty, ashtu siç bëri Melkisedeku për Abramin.
- Bekimi që vjen nga e dhjeta të çon në një rrugë drejt suksesit dhe mirëqenies.

18.3. Në Dhiatën e Vjetër kishte një ligj për të dhjetën

(Ligji i përtërirë 14:22-29-Fitimi dhe Kafshët)

- Jezusi erdhi për të përmbushur ligjin, jo për ta shkatërruar. (Mat 5:17-20)
- Dashuria plotëson kërkesat e Besëlidhjes së Vjetër dhe plotëson ligjin. (Rom 13:10)

1.15 - Prosperiteti - Ky është vullneti i Perëndisë për të gjithë njerëzimin.

18.4. Perëndia dëshiron që dashuria jonë për atë të jetë motivimi ynë për të dhënë të dhjetën.

- Abrami dha të dhjetën nga dashuria dhe mirënjohja e Tij ndaj Perëndisë, jo nga detyrimi.
- Ti duhet ta shohësh të dhjetën si një mundësi për t'i treguar Perëndisë dashurinë dhe mirënjohjen tënde.
- Jezusi nuk dha urdhër për të dhjetën, sepse ligji i dashurisë e kishte të përfshirë të dhjetën.
- Duaje Perëndinë aq shumë sa që e dhjeta të bëhet automatike për ty.

18.5. E dhjeta: çelësi i fuqizimit të Mbretërisë

LiP. 30:19-20	(E drejta për të zgjedhur)
Lev 27:30.	(Gjithë e dhjeta - Është e Shenjtë)
Zan. 12:1-4.	(Bekimi i premtuar Abramit nga Perëndia)
Zan. 13:1, 2.	(Abrami - i pasur në bagëti, argjend, ari)
Zan. 14:18-20.	(Melkisedeku bekon Abramin - ai dha të dhjetën)
Zan. 28:18-22.	(Jakobi i premtonte Perëndisë për të dhënë një të dhjetën)
Zan. 31:13.	(Perëndia e kujton Jakobin për zotimin e tij ndaj Perëndisë)
Zan.01:22, 28.	(Perëndia shpall "Bekimin" mbi njerëzimin)
Zan. 9:1, 26.	(Perëndia shpall "Bekimin" tek Noeu / bijtë)
Gal 3:13-14	(Krishti na shpengon nga "Mallkimi" në "Bekimin e Abrahamit").
Heb. 6:20-28	(Jezusi sipas rendit të Melkisedekut)

Perëndia ka vendosur para çdo qenieje njerëzore të drejtën për të zgjedhur. Ti mund të zgjedhësh jetën ose vdekjen, bekimin ose mallkimin, **mënyrën e Perëndisë për të bërë gjërat ose mënyra e botës**. E dhjeta **nuk ka kuptim për botën**, por është **mënyra e Perëndisë për të lidhur popullin e Tij me bekimin**.

18.6. Ti ke të drejtë të zgjedhësh

LiP. 30: 19-20

Unë marr sot si dëshmitarë kundër teje qiellin dhe tokën, që unë të kam vënë përpara jetës dhe vdekjes, bekimit dhe mallkimit; zgjidh, pra, jetën që të mund të jetoni ti dhe pasardhësit e tu, 20 dhe të mund ta duash Zotin, Perëndinë tënd, t'i bindesh zërit të tij dhe të qëndrosh i lidhur ngushtë me të, sepse ai është jeta jote dhe gjatësia e ditëve të tua, kështu që ti të mund të jetosh në vendin që Zoti u betua t'u japë etërve të tu: Abrahamit, Isakut dhe Jakobit".

- Çdo ditë mund të zgjedhësh bekimin e Perëndisë ose mallkimin.
- Ti mund të shkosh në rrugën e botës ose të ndjekësh Mbretërinë e Perëndisë.

18.7. Fuqizimi i Mbretërisë fitohet nëpërmjet të Dhjetës.

- Dhjetë për qind e gjithë të ardhurave të tua (para tatimit) i takon Perëndisë. (Levitiku 27:30)
- E dhjeta është rruga për të ruajtur rrjedhën e bekimeve të Perëndisë dhe për të mbetur në paqe.
- Perëndia premtoi ta bekonte Abrahamin për shkak të bindjes së tij. (Zan.12: 1-4)
- **Bekimi nuk është** makina, shtëpia, paratë, etj; këto gjëra janë **rezultat i bekimit**.
- Bekimi **të jep aftësi mbinatyrore** për të kapërcyer rrethanat negative.
- Bindja lind bekimin.
- Bindja e pjesshme dhe bindja e vonuar janë përsëri mosbindje.
- Abrahami iu bind Perëndisë dhe u bë shumë i pasur. (Zan.12:4, 13:1-2)

1.15 - Prosperiteti - Ky është vullneti i Perëndisë për të gjithë njerëzimin.

18.8. Bekimi - i vendosur përgjithmonë në jetën e Abramit kur ai i paraqiti të dhjetat Melkizedekut (Zan. 14:19, 20).

- Ibrahim i dha Melkisedekut të gjitha të dhjetat nga ato që kishte fituar në betejë (Zan. 14:20)
- Jakobi, nipi i Abrahamit, i bëri një zotim Perëndisë për të dhënë të dhjetën dhe Perëndia e themeloi atë në bekimin e Tij. (Zan. 28:18-22)
- Perëndia kujtoi zotimin që kishte bëri Jakobi dhe ia kujtoi këtë. (Zan. 31:13)

18.9. Perëndia bekoji njerëzimin duke folur fjalë bekimi (Zanafilla 1:22, 28).

- Adami dhe Eva u shkëputën nga bekimi i Perëndisë kur mëkatuan në Kopshtin e Edenit.
- Mëkati bllokoi bekimin deri në kohën e Noeut.
- Perëndia e bekoji përsëri Noeun dhe bijtë e tij. (Zan. 9:1)
- Bekimi u kalua nëpër breza, nga Abrahami te Jezusi, nga Jezusi te "Besimtari"!

18.10. Njëpërmjet Jezusit - ne jemi pjesëmarrës në bekim (Gal 3:13-14).

- Jezusi është Kryepifti ynë përgjithmonë, prandaj kur japim të dhjetën, ia japim Atij.
- Ashtu si Abrahami solli të dhjetën e tij tek Melkisedeku, ne i paguajmë të dhjetat tona Jezusit dhe marrim bekimin. (Heb 6:20- 7:16)
- Kur ti paguan të dhjetat e tua, ia paraqet ato Jezusit dhe përjetoni bekimin si shkëmbim.

(LiP. 8: 17-18)

17 Ruhu, pra, të thuash në zemrën tënde: "Forca ime dhe fuqia e dorës sime m'i kanë siguruar këto pasuri". 18 "Por kujto Zotin, Perëndinë tënd, **sepse ai të jep forcën për të fituar pasuri, për të ruajtur besëlidhjen për të cilën Ai iu betua etërve të tu, ashtu siç është në fuqi sot.**

- Kur të bëhesh i pasur **mos harro** nga ku erdhi pasuria jote. (LiP. 8:17-18)
- I **përket e gjitha** Perëndisë gjithsesi!
- Duhet "**Besim për të dhjetën**" - **për të mos dhënë të dhjetën nuk duhet "besim"**.
- E gjithë **Mbretëria është e bazuar në besim dhe në dhënie** si dhe **në marrje**. (Gjoni 3:16)
- Perëndia nuk është **duke u përpjekur për të të ndarë ty** nga paratë e tua dhe të të bëjë të varfër, Ai është **duke u përpjekur të të lidhë me ty** "Fuqizimin e Bekimit" për të të dhënë "begatinë dhe bollëkun".
- E dhjeta **është transaksioni yt** në fushën "natyrore" që të lidh ty me "të mbinatyrshmen" e cila **pastaj çliron** "Bekimin" në të natyrshmen.
- **Vrasja e parë në historinë e njeriut** ishte kur Kaini vrau Abelin për shkak të Dhjetës (frytet e para). (Zan.4:15)
- Ty të është dhënë nga Perëndia **e drejta për të marrë vendimin përfundimtar**.
- E dhjeta ishte **para Ligjit** që ishte dhënë.
- Një **zotim ndaj varfërisë** është drejtpërdrejt kundër Fjalës së Perëndisë dhe sakrificës së Jezusit në kryq.
- Të pranosh dhe të ecësh në varfëri nuk është përulësi, por **në të vërtetë të ecësh në krenari!**
- Bota nuk do të ecë në varfëri dhe nuk do ta pranojë Perëndinë tonë nëse ata mendojnë se Ai është një Perëndi i varfërisë.
- Si mundet një i krishterë të jetë një bekim për botën nëse ata nuk bekohen fillimisht nga Zoti.
- Satani është autori i varfërisë, mungesës dhe borxhit.
- Shiu nga qielli në tokë është falas, por duhen para për ta sjellë ujën në shtëpitë e njerëzve, Ungjilli është blerë nga gjaku i Jezusit, por është falas dhe i disponueshëm dhe edhe ai gjithashtu ka nevojë për para për ta sjellë atë në shtëpitë e njerëzve.

1.15 - Prosperiteti - Ky është vullneti i Perëndisë për të gjithë njerëzimin.

Një Shënim Përfundimtar.

Satani e ka mashtruar Kishën dhe Trupin e Krishtit për të pranuar një "doktrinë të varfërisë" dhe për të hedhur poshtë atë që fjala thotë për "mirëqenien e vërtetë" - sipas asaj që thotë Perëndia. Nëpërmjet "fesë dhe traditës" armiku e ka bërë Kishën të mendojë që të ecësh në varfëri është një pozitë e shenjtë dhe e përulur që kërkohet nga Perëndia, por asgjë tjetër nuk mund të jetë më larg së vërtetës! Është dashuria për paranë ajo që Perëndia e sheh si rrënjën e të gjitha të këqijave, jo paratë në vetvete. Kur një besimtar i jep të dhjetat dhe oferta Perëndisë, besimtari mbetet i varur (i përulur) te Perëndia, si burimi i tij i furnizimit dhe puna e ndërtimit të Mbretërisë së Perëndisë mund të kryhet. Fjala e Perëndisë thotë se Pasuria e të ligjve (e padrejtë - nuk është e lindur përsëri) është e vendosur për të Drejtin (të drejtin - besimtari i lindur përsëri), por kjo mund të merret vetëm duke vepruar në të vërtetën e asaj që thotë Fjala e Perëndisë, në Besim, në autoritetin e Besimtarit!

Varfëria, mungesa dhe borxhi (mallkimi) hynë në krijimin e Perëndisë nëpërmjet veprës së mëkatit të kryer nga Adami dhe Eva dhe janë rezultat i drejtpërdrejtë i "mallkimit" dhe jo një gjykim i dhënë nga Zoti mbi njerëzimin.

Perëndia nuk mban njeri me hatër, prandaj, atë që Ai bëri në Dhiatën e Vjetër Ai gjithashtu do ta bëjë për besimtarin e sotëm të Dhiatës së Re, por Ai ka zgjedhur të punojë brenda ligjeve të Tij nëpërmjet Fjalës së Tij nëpërmjet fuqisë së besimit. Prandaj është e rëndësishme të njihen këto ligje të mirëqenies, të dihen se si funksionojnë ato dhe pastaj të veprësh në to.

Para se Perëndia t'i besojë dikujt financat e Mbretërisë, Ai së pari vendos parimin e "Të Dhjetave dhe ofertave" - 10% të zë ardhurave të tua, 100% të zemrës tënde!

Është vullneti i Perëndisë për njerëzimin që të jetë i begatë, jashtë borxhit dhe pa mungesa për çdo fushë të jetës -

Fryma / Shpirti / Trupi / Financat / Ana sociale / Martesa / Familja / Shërbesa.

JEZUSI ËSHTË ZOT!